

forstode, at deres Samtid ikke længere satte dem saa højt paa Grund af deres Uheld, at man foragtede dem, fordi de havde faaet Prygl lovligt, saa havde man naaet, hvad der skulde naas, at de selv følte sig nedværdigede. Naar de saa kom i vore Fængsler og Tvangsanstalter, er det vor Pligt at vedblive at gøre, hvad vi kunne for at hæve dem; og naar de selv ret inderligt og smerteligt have følt, at de ere nedværdigede, saa er der Sandsynlighed for, saa er der Haab om, at man med saa meget større Nytte kan tage fat paa deres Forbedring. Thi saa længe de ikke selv have en Følelse af, at de nedværdiges ved deres Haandværk, maa der ved den Behandling bibringes dem en Følelse af Nedværdigelse. Først da er der ogsaa Haab om, saa snart det sker, at de Forbedringsanstalter, vi anbringe dem i eller lave til dem, kunne komme til at gøre den tilsigtede Nytte.

Hele denne Historie, denne Talen om, at det er saa forfærdelig sørgeligt for os, at vi skulle gaa saadan tilbage i Kultur, at vi give disse Fyre Strambuks, forstaaer jeg ikke; der var ingen saadan Følelse, da Stemningen kom op og fordrede denne Straf indført, men den kom først til Udbrud, den Gang Juristerne traadte sammen paa det berømte Møde, hvor de saa ogsaa toge op Spørgsmaalet om Svinecentre eller saadant noget. Den Gang de Herrer Jurister traadte sammen og fortalte os, at det var nedværdigende, saa pludselig skulde det gaa op for det danske Folk. Men jeg kan ikke følge dem. Naturligvis respekterer jeg al mulig Standsfølelse, og naar Juristerne skulle ud paa internationale Møder, hvor de træffe Kolleger fra andre Lande, og der, som jeg hører af de Herrer Jurister, gælder den Anskuelse mellem dem, at det er saa forfærdelig lavt at give Bøller Prygl, saa kan jeg forstaa, at vore Jurister føle sig ubehagelig berørte paa saadanne Møder, naar de andre pege paa dem og sige: Jeres Folk giver Prygl! Men udover det tror jeg ikke, at vort Folk eller vort Land vil føle mindste Sorg eller faa en Følelse af at blive foragtet ude fra for det Skridt, vi tage, naar vi, efter i mangfoldige Tider at have lidt under Bølleregimentet, vedtage en Lov som Forsøg i 6 Aar for at se, om det ikke kan hjælpe. Jeg forstaaer ikke den Skamfølelse, man mener, der vil komme over os.

Ja, jeg har saa ikke mere at sige end, at jeg agter at stemme for Loven af samme Grund, som jeg stemte for den i

Fjor, og jeg haaber, at den snart maa blive færdig, saa at vi kunne ophøre at tale mere om den Sag. Jeg er vis paa, at naar Forsøget er til Ende om 6 Aar, vil man erkende, at det har gjort nogen Nytte; hvorvidt der saa er Anledning til at forlænge Loven, bliver vore Efterkommeres Sag. Men samtidig med, at jeg anbefaler Lovforslaget til Vedtagelse, henstiller jeg til den højtærede Justitsminister at gøre, hvad han kan for at føje det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds med Hensyn til Loven om forsømte Børn, et Ønske, som for Resten deles af os alle her i Tinget.

Formanden: Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Borgbjerg: Hvis det ærede Medlem, der nu satte sig, ønsker Børneloven fremmet samtidig med denne og Sikkerhed derfor, maa dette Lovforslag gaa i Udvalg. Jeg tager altsaa det ærede Medlems Udtalelse som et Tilsagn om, at han vil stemme for, at der nedsættes Udvalg; ellers er der ikke mindste Garanti derfor, man har tværtimod Udsigt til, at denne Lov gaar igennem, uden at Børneloven fremmes.

Maa jeg, da jeg har faaet Ordet, gøre den Bemærkning til det ærede Medlem, at naar han paaberaaber sig Kvindeadressen, har han ikke Ret dertil. Kvindeadressen forlangte ikke Pryglene, det er sagt ofte, men hver Gang man gentager, at Kvindeadressen forlangte Prygl, maa det modsiges.

Det ærede Medlem talte om Gengældelsesprincippet. Men vil det ærede Medlem overføre det paa andre Omraader? Det ærede Medlem talte om, at naar en Bølle slaar, saa skal han slaas igen. Gælder det ogsaa Tyveri, gælder det Voldtægt og lignende Forbrydelser? Naar en Mand har begaaet Voldtægt mod en, der staar det ærede Medlem nær, skal det ærede Medlem saa have Lov til at begaa samme Forbrydelse mod ham? Den Moral gælder kun mellem Bøller, den behøver ikke at gælde i Samfundet, fra Samfundets Side overfor Bøllerne, medmindre Samfundet selv erklærer sig for bølleagtigt.

Bluhme: Nej, jeg har aldeles ikke holdt paa Gengældelsen. Jeg sagde, jeg kunde ikke betragte det som et Tilbageskridt i Kultur, fordi vi for en Gangs Skyld søgte at behandle Bøllerne lidt paa